

वीर गीतो.

: सम्पादको :

गुणवन्तराम बट्ट

होखत देशाई

નિવેદન.

ખાલવીરો માટે ગીતોના પુસ્તકની આવશ્યકતા અમને ધણો વખત થયાં જણાતી હતી. પરિણામે આ પુસ્તક તૈયાર કરી એ ખોટા પૂરી પાડીએ છીએ.

પુસ્તકમાં અપ્રાગ્ણતા હશે-કોઈને ન રૂચે એવું થે હશે. આ એક એ દિશામાં માત્ર નમતો છે એમ ધારી એનો સત્કાર થશે તો 'શ્રમ વ્યર્થ' ગયો' એટલો ખટકો નહિ રહે. ૧

સંગીતના શોખીનો માટે કેટલાંક પ્રાચીનો સારંગમ તૈયાર કરી ફાવી આપવામાં આવી છે.

પુસ્તકમાં છપાયેલાં પ્રાચીનો અને પ્રશ્નોનો આભાર માનીએ છીએ.

સંપ્રાદુરો.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गजगती कार्यालय विभाग]

अनुक्रमांक

१५५८-२

वर्गीक

पुस्तकतु नाम

प्रार्थना ३१ लो

विषय

१२१

: પ્રાર્થના ગીતા :

ૐ સહનાવવતુ ।

સહ નૌ મુનવતુ । સહવીર્યં કરવાવહૈ ॥

તેજઃશિવનાવધીતમસ્તુ । મા વિઘ્નિષાવહૈ ॥

ૐ શાન્તિઃ । શાન્તિઃ । શાન્તિઃ ॥

(સહુ સાથે અમ રક્ષણ થાઓ, સાથે લોગવીઓ,
સહકારે થઇ શક્તિમંત, સહયોગી થઇ રહીઓ;
સૂચ સમા તેજસ્વી ગુરૂના, સહુ શિષ્યો થઇઓ,
પ્રેમ પરસ્પર પોષી, સહુ ઉન્નતિ આધી લઇઓ.)

૨

(રાગ કાશી-તાલ લાવણી)

પાય પડું અમી આપો રે,

જગતનાથા !

પાય પડું અમી આપો !

—(ધ્રુવ)

બાળક અણ પડયાં અંધારે,

જ્યોતિયકી જગ વલખાં મારે :

આંજો અમી, એ તમ કાપો, કાપો, કાપો રે !

જગતનાથા !

પાય પડું અમી આપો !

અખરહાર

૩
(લેખી)

એકજ દે ચિનગારી,
મહાનલ ! એક જ દે ચિનગારી.
ચક્રમક લોહું ઘસતાં ઘસતાં;
ખરચી જીંદગી સારી:
જામગારીમાં તજજો ન પડ્યો,
ન રૂપી મહેનત સાધી,
મહાનલ ! એક જ દે ચિનગારી.
ચાંદો સળગ્યો સૂરજ સળગ્યો,
સળગી આભ-મટારી,
ના સળગી એક સગડી મારી.
વાત વિપતની ભારી,
મહાનલ ! એક જ દે ચિનગારી.
થંડીમાં મુજ કાયા થથરે,
ખૂટી ધીરજ મારી;
વિશ્વાનલ ! હું અધિક ન માગું-
માગું એક ચિનગારી,
મહાનલ ! એક જ દે ચિનગારી.

હરિહરભાઈ.

૪

સૂતેલાને જગાડું હું, પડેલાને ઉઠાડું હું,
ગતાવું માર્ગ બૂલ્યાને, પ્રીતે દોરું હું અંધાને.
ગમે તે વર્ણના હોયે, ગમે તે ધર્મ છો પાળે,
ગમે તે જાતીના હોયે, સહુ સંતાન તારાં એ.
પિતા સંતાન તારાં છે, સહોદર સર્વ મારાં છે,
કત્તી સૌ પર અમી દૃષ્ટિ, પ્રભુ ! કર શાન્તિની વૃષ્ટિ.

૫
(લાવણી)

મારો કર ધરની !

ઠગમગ પગ મુજ ડોલે, હરિવર ! બળ અંતર ભરની !

મારો કર ધરની !—(ધ્રુવ)

પાછળ ઊંચી આડ કરાડો,

આગળ ઊંઘી ખીણો ;

હરિવર ! મારો કર ધર, હું તો

જુગજુગનો બળહીણો :

મારો કર ધરની !

એકલડો થળથળ હું અથડું,

પળપળ અદલ દુભાની ;

પકડું તારી પાંખડી, હરિ ! ત્યાં

ગજગજ કૂચે છાતી !

મારો કર ધરની !

ઠગમગ પગ મુજ ડોલે, હરિવર !

બળ અંતર ભરની !

ખખરદાર.

૬

તું મહાકાવ્ય થઈ વિશ્વ વ્યાપી રહ્યો—

ત્યાં વળી કવિતડું શું કરું હું ?

અખિલ પ્રદ્યાંડ રસરાજ રેલી રહ્યો—

રસ તણી વાડકી શું કરું હું ?

સૃષ્ટિ શણગારી અદ્ભુત અલંકારથી—

વાગ્-અલંકાર સૌ વ્યર્થ ભાસે ;

મોહ નથી કાવ્યનો-માત્ર જીવી રહ્યો

તુંજ મહાકાવ્યની એક આશે.

હરિહરભાઈ.

(રાગ પીઠ-જલ્લા-ત્રિતાલ-પંજબી)

કથા એ પ્રભુ ! કોણ કથી ગયો આમ ? (ધ્રુવ)

અક્ષર ખૂટયા, શબ્દ વધીટયા,

ખૂટયા વિચાર તમામ—

કથા એ૦

તાંતનો અંત કો સંત ન પામ્યા,

પીર પેગંબર નામ—

કથા એ૦

નવલખ તારા લખી લખી હાર્યા,

અકથ રહ્યા એ કલામ—

કથા એ૦

પડપડ ખોલે ધરણી ભૂગોળે,

ખોલે ન ખોલ વિરામ—

કથા એ૦

અંઠ ને પિંડના ખંડ થયા કયાં,

કયાં ધૂળ ને સ્વરધામ ?—

કથા એ૦

એક અકથ્ય તું, એકજ સત્ય તું :

મૌન અદલ અભિરામ !—

કથા એ૦

ખખરદાર.

(રાગ દેશ-તાલ ચતુશ્રજતિ એક તાલ-કહારવો)

હારી જાઉં રહીરિ ! ગુણ તુજ ગાતાં પાર ના રે,

પામું પાર ના રે :

હારી જાઉં રે. (ધ્રુવ)

ક્યાં ઉંચા તુજ સ્વર્ગમિનારા,

ક્યાં નીચા મુજ દેહકિનારા ?

ક્યાં તુજ તારા, ને મુજ હીપ દિદારના રે ?

પામું પાર ના રે.

ખંઠ ખંઠ ઉઘટે મુજ સાથે,
 લાખ જીલો પણ લાખ કલાથે;
 રટવા પાથે રંઝ ન તુજ દરબારના રે !
 પામું પાર ના રે.
 ખખરદાર.

૬

(રાગ માઠ)

મારા જ્ઞાન ગુમાનની ગાંસડી,
 ઉતરાવે શિરેથી આજ.
 મારાં પુસ્તક પોથાંની પોટલી,
 ઉતરાવે શિરેથી આજ.
 બાળે ખેંચી ખેંચી માથું ફાટે માફ,
 કાયામાં કળતર થાય;
 હાંફી હાંફી માફ હૈયું થાક્યું છે ને,
 આંખે અંધારાં ઘેરાય રે.
 મોર મુગટ માથે હાથે બંચી ને,
 રાધાનો આતમરામ;
 એવા રૂડા ગોપાળાને મળવા,
 તલસે હવે મારા પ્રાણ.
 વેદ બૂલું વેદાંત બૂલું લલ્લે,
 દેખાય છે તારાં રાજ;
 આપું છું એ ંહાલા કુંજ દ્વારે તારે,
 દીવો પેટાવાને કાજ રે.
 મેઘાણી.

કરો વશા વિપદ માહી, નથી એ પ્રાર્થના મારી;
વિપદથી ના હરું કેા દિ, પ્રભો ! એ પ્રાર્થના મારી.

મળે દુઃખ તાપથી શાંતિ, નથી એ પ્રાર્થના મારી;
સહુ દુઃખો શકું છતી, પ્રભો ! એ પ્રાર્થના મારી.

સહાયે કેા ચઢો આવી, નથી એ પ્રાર્થના મારી;
તૂટેા ના આત્મભજન દોરી, પ્રભો ! એ પ્રાર્થના મારી.

મને છળ કાનિથી રક્ષો, નથી એ પ્રાર્થના મારી;
હયું ના આત્મશ્રદ્ધાથી, પ્રભો ! એ પ્રાર્થના મારી.

પ્રભો ! લે પાર ઉતારી, નથી એ પ્રાર્થના મારી;
તરી બચા ચહું શક્તિ, પ્રભો ! એ પ્રાર્થના મારી.

હરિ ! બોળે હરી લે તું, નથી એ પ્રાર્થના મારી;
ઉઠાવી હું શકું સહજે, પ્રભો ! એ પ્રાર્થના મારી.

સુખી દિને સમજું ભાવે, દુઃખી અધાર રાત્રિએ;
ન શંકા તું વિશે આવે, પ્રભો ! એ પ્રાર્થના મારી.

: કૂચ ગીતો :

૧

(સ્વપર્ણ)

વિદ્યાસપાત્ર સૌ બનશું,
 ને યશું વફાદાર;
 પરમાર્થી સાથે થઇને,
 રાખીશું જાતૃલાભ.
 વળી વિનયશીલતા સાથે,
 માયાળુ આજ્ઞાધીન;
 મીલતા ને ચિત્તપ્રસન્નતા,
 ને પવિત્રતા મિશ્રિત.
 સોમભાઈ પટેલ.

૨

ખાલવીર હું છું બહાદુર,
 દેવે હિંમત છે ભરપૂર;
 સૈનિક હું શૂરા સરદાર,
 હસ્તમ સેવામાં તૈયાર.
 દેશ તણે શૂરા સૈનિક,
 નિડર ઉરમાં નહિ કે બીક;
 ધૂમ પહાડ, જંગલ, સીમ;
 આ હવે પુર : આ જાધિ ન.
 દશ, સેવા, વફાદારી,
 ક્ષમા, વીરધર્મ આચારી;
 સાચો સ્વદેશનો સૈનિક;
 અજય, અભય, અશ્વત્થી વીર.
 દુર્લભ જોખી.

આ હિન્દ હોય જો પ્યારો, વીર બાળ સો વિચારો,
કે કે કરો સુધારો: હિન્દના યુવાન.

હસતું વદન રાખ, વાણી સત્ય શુદ્ધ લાખ,
કર હિતલયો વિચારો: હિન્દના યુવાન.

પ્રસંગ કેવો સારો: હિન્દના યુવાન.

(સારીગમ)

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૧	૨	૩	૪	૫	૬
										આ	૦
										સ	રી
હિ	૦	ન્દ	હો	ય	જો	પ્યા	૦	૦	રો	૦	વીર
ગ	૦	ગ	ગ	રી	ગ	મ	૦	૦	ગ	૦	ગરી
બા	૦	લ	સ	ઉ	વિ	ચા	૦	૦	રો	૦	કે
રી	૦	રી	રી	સ	રી	ગ	૦	રી	સ	૦	રી
કે	૦	કે	રો	૦	સુ	ધા	૦	૦	રો	૦	૦
ગ	૦	ગ	ગ	રી	ગ	મ	૦	પ	ધ	૦	૦
હિ	૦	દ	ના	૦	યુ	વા	૦	૦	૦	૦	ન
પ	૦	મ	ગ	૦	રી	સ	૦	૦	૦	૦	સ
હસ	૦	તુ	વ	દ	ન	રા	૦	ખ	વા	૦	ણી
પ	૦	પ	ધ	ધ	ધ	પ	ધ	પ	મ	ગ	મ
શુ	૦	દ્ધ	સ	૦	ત્ય	ભા	૦	ખ	૦	ક	૨
પ	૦	પ	ધ	૦	ની	પ	૦	પ	૦	સ	રી
હિત	૦	ભ	યા	૦	વિ	ચા	૦	૦	રો	૦	૦
ગ	૦	ગ	ગ	રી	ગ	મ	૦	પ	ધ	૦	૦
હિ	૦	દ	ના	૦	જી	વા	૦	ન	૦	૦	પ્ર
પ	ધ	પ	મ	૦	ગ	રી	૦	સ	૦	૦	રી
સં	૦	ગ	કે	૦	વો	સા	૦	૦	રો	૦	૦
ગ	૦	ગ	ગ	રી	ગ	મ	૦	પ	ધ	૦	૦
હિ	૦	દ	ના	૦	જી	વા	૦	૦	૦	૦	ન
વ	૦	મ	ગ	૦	રી	સ	૦	૦	૦	૦	સ

ગુણવંતરામ ભટ્ટ.

ગાઓ વીરો સૌ મધુરં ગાન;
“જય જય પ્યારા હિન્દુસ્તાન.”

બાલ, યુવક, વૃદ્ધો સૌ મલીને,
પ્રેમભાવથી પ્રેરિત થઈને,
ગાશે જ્યાં ઉંચો સ્વર ઢઈને,
ગૂંજે મા, તુજ શબ્દ મહાન;
“જય જય પ્યારા હિન્દુસ્તાન”

તેત્રીસ કોટી ભારતી મલીને,
દ્વેષ ઝેર આપસનાં તણે,
ગાશું, જો નિર્ભય સૌ બનીને,
સુણીને જગ દેશે સન્માન;
“જય જય પ્યારા હિન્દુસ્તાન.”

અશક્ત તનમનથી સૌ થઈશું,
કાયરતા નિશ્ચે પરહરશું,
માતૃભૂમિના લક્ષ્મી બનીશું;
તજશું જીવન, તન, ધન, પ્રાણ,
“જય જય પ્યારા હિન્દુસ્તાન.”

તુજ અર્થે સહ કાંઈ કુરબાન;
ધન્ય ધન્ય મારા હિન્દુસ્તાન.
સૌમાં સૌથી પૂજ્ય મહાન;
“જય જય પ્યારા હિન્દુસ્તાન.”

ગુણુવંતરામ ભટ્ટ.

ફટાક બાસં અંધન તુટે

સ્વતંત્ર હું સરદાર

હું સ્વતંત્ર હું સરદાર;

સહુની આગે ડગલાં છુટે

હું તૈયાર, હું તૈયાર.

ધમાક ચાલે ધરતી ધ્રુજે

અંતર જોમ અપાર,

છે અંતર જોમ અપાર:

અંગે ચેતન-તનખા ચુમે

હું તૈયાર, હું તૈયાર.

પલપલ ભાવિ જીવનભાળું

ઉઘડે દષ્ટિ-દ્વાર

મુજ ઉઘડે દષ્ટિ-દ્વાર;

રૂમઝૂમ ઉર આનંદ ઉછાળું

હું તૈયાર, હું તૈયાર.

ઝટપટ કુચ કરોને વિરો!

કાપો પથ વિસ્તાર,

હો! કાપો પથ વિસ્તાર;

જય જય! જનની-સાદ અધીરા

હું તૈયાર, હું તૈયાર.

કુમાર.

(સારીગમ)

સ	સ	સ	સ	ની	સ	રે	રે	રે	રે	સા
(o)	o	()	o	()	o	o
ક	ટા	ક	મા	રાં	o	બં	ધ	ન	તુ	ટે
x			x			x			x	

ગ મ ગ ગ રે ગ ગ મ ન ન ન ન ન રે ન પ પ
 () () () () () () () () () () () ()
 સ્વ ત ત હું સ ર દા ર...હું સ્વ ત ત હું સ ર દા ર...
 x x x x x x x x
 પ પ પ પ પ વ વ પ મ ગ રે મ ન રે ની રે સ્વ
 () () () () () () () () () () () ()
 સ હ ની આ ગે ડ ગ લાં છુ ટે છું તૈ યા ર છું તૈ યાર
 x x x x x x x x

સુચના:--મધ્યઆમના શુદ્ધ સ્વર : ફક્ત ની શુદ્ધ અને સાંદ્ર છે. નિશાની માત્રા ૧ ની (-), ૨ ની (o), ૩ ની (—) છે. દરેક પગલા માટે એક માત્રાનોજ કાળ છે. શરૂઆત ડાબા પગથી ખીતના જે શબ્દની નીચે ચોક્કસ હોય તેપરજ ક્રમશઃ પગલાં પડવાં જોઈએ.

ગુણુવંતરામ ભટ્ટ.

૬

(રાગ:-ડ્રીલ આપણી પુરી યદ્ય-પ્રમાણે.)

બાલવીર સૌ ચાલો હોતે, સાથે સાથે પાચ ધરી,
 જાતજાતની રમતો રમવા વનમાં જઈએ સંખ કરી.
 દિવ્ય લીલા ત્યાં ઈશ તણી, બહુ નેહ વજરથી નિરખીશું,
 પ્રપુલ્લ વદને, બન્ધુ બનીને, “ રમશું, જમશું ને ફરશું. ”
 વિવિધ રંગનાં અગવૃક્ષોને, જે પરમેશ તણું કામો,
 પુલકણથી જે રમ્ય ભુમિ છે, ત્યાં આપણુ કરશું ધામો.
 માતૃપ્રેમથી હર્ષમસ્ત થઈ, ઉજવળ કીર્તિ ફેલવશું,
 વડિલઆજ્ઞા શીર ચઢાવી, “રમશું, જમશું ને ફરશું.”
 કેશવ હવે.

અમે ભરતભૂમિના પૂત્રો, અમ માત પુરાણ પવિત્ર;
 રે જેનાં મુંદર સૂત્રો, ઝબકાવે ઉચ્ચ ચરિત્ર.
 અમ અંતરને ઉદ્દેશી, કરશું હોકાર હમેશ;
 હમે હિન્દી હિન્દી હિન્દી, આ હિન્દ હમારો દેશ.
 જ્યાં રામ યુધિષ્ઠિર ધુમ્યા, જ્યાં ગરજ્યા અર્જુન ભીમ;
 જ્યાં રજપૂત વીર ઝઝમ્યા, બળ દાખવવા અસીમ.
 રે ભુલીએ તે શી રીતે, અમ અંતરથી લલલેશ;
 અમે હિન્દી હિન્દી હિન્દી, આ હિન્દ હમારો દેશ.
 ખખરદાર.

(સારીગમ)

*નો=માંડસ્વર. એકી તાલ=ડાખો પગ: બેકી=જમણો: શુદ્ધ મધ્યગ્રામ:

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮
							અમે
							સસ
ભર	તમ	મી	ના	પૂ	ત્રો	૦	અમ
સ	સસ	સ	*નોસ	રી	રી	૦	સરી
મા	તપુ	રા	ણપ	વિ	૦	૦ત્ર	રે
ગ	ગગ	ગ	રીગ	મ	૦	૦	ગમ
જે	ના	મું	દર	સૂ	ત્રો	૦	ઝવ
પ	પપ	ધ	પમ	મ	ગ	૦	ગગ
કા	વે	ઉ	ચ્યચ	રિ	૦	૦ત્રૂ	અમ
સ	સ	રી	ગગ	મ	૦	૦	સસ
અં	તર	ને	ઉ	દે	શી	૦	કર
સ	સસ	સ	*નોસ	રી	રી	૦	સરી
શું	હો	કા	રહ	મે	૦	૦શૂ	અમે
ગ	ગગ	ગ	રી	મ	૦	૦	ગમ
હિં	દિ	હિં	દી	હિં	દી	૦	છે
પ	પપ	ધ	પમ	મ	ગ	૦	ગગ

હિં	દહ	મા	રો	દે	૦	૦	૦	૦
સ	સસ	રી	ગગ	મ	૦	૦	૦	૦
હિં	દહ	મા	રો	દે	૦	૦	૦	૦
સ	સસ	રો	ગગ	સ	૦	૦	૦	૦

ગુણવંતરામ ભટ્ટ.

૮

(સવૈયા એકત્રીસાના શરૂઆતના ઢાળને અનુસરી)

બધી દિશાએ સુણો બધુઓ

કેવાં જ્યુગલો વાગે ! હાં કેવાં જ્યુગલો વાગે !

જનસેવાના પડધા પડતાં

ધપો હવે સૌ આગે ! હાં ધપો તમે સૌ આગે !

હાં કેવાં જ્યુગલો વાગે !

નવયુગનાં ગડગડે નગારાં

નવયુવાનો, જાગે ! હાં નિદ્રિત ભારત જાગે !

મદ્દ થઈને ધૂમો જગતમાં

કાયરતા તમ ભાગે ! હાં હરિદ્રતા સૌ ત્યાગે !

હાં કેવાં જ્યુગલો વાગે !

ધારી ફકિરી શું જહાંગિરી !

કરો કૂચ એમ માગે ! હાં ભારતમૈયા માગે !

સુણો પડકાર, ઝટ નીકળો જુદાર

જો દેશને માટે લાગે ! હાં હિંદને માટે લાગે !

હાં કેવાં જ્યુગલો વાગે !

કલાપ્રિય.

ચાલો ચાલો રણજીદાન,
 વીર સહુ યુવાન;
 ખેલો ખેલો રણજીદાન,
 ભારતિનાં સંતાન.
 ભુતસાહાર બની શૂરા સૌ,
 સાથી થે તૈયાર;
 જયધ્વજ ધારી વીર બનીને,
 ચળકાવો હથિયાર—ચાલો.
 રણડંકા વાગે હેરા ને
 ગગડે જો નિશાન;
 વીર તણાં હૈયાં ઉછળે ને
 શૂરા ને પડકાર—ચાલો.
 પગલાંના પડછંદા જાળે
 ધૂજે ધરણી, આલ;
 આનંદે, ઉદ્ધાસે, નિર્ભય,
 ધુમે વીર કુમાર—ચાલો.
 કપરી આ ચીસો નવ સૂણે ?
 કેને હોય પુકાર ?
 બંધનનાં છેદન કરવાને
 ઝટપટ થા તૈયાર—ચાલો.
 દુર્લભજી જોષી.

૧૦
 વીરબન્ધુ ! થાઓ તૈયાર,
 હાથ લીધું તે કરવા પાર;
 દીલ ન લેશ કરો હો ચાર,
 કરવાં છે હજી કામ હજાર.

બન્ધુ આપણાં જે રાય,
 શક્તિએ કેવી રીતે બેઠું;
 રે ! રે ! પડતી આંધુધાર—વીરબન્ધુ.
 બુદ્ધિહીન બન્યા બેઠાલ,
 આજમ, કુમંપથી કંબલ;
 શીખવે સ્વામ્ય કેરો સાર—વીરબન્ધુ.
 ભારતમાત બને આઝાદ,
 ધન સુવિદ્યાથી આબાદ;
 યતન કરે શુભ નર ને નાર—વીરબન્ધુ.

સ્વામી આત્માનંદ.

૧, વીર	૨. બ	૧, ન્ધુ	૨. થા	૧, ઓ	૨. તૈ	૧, યા	૨. ર
મ	ગ,	સ	ગ,	સ	મમ,	પ	૦;
હા	થલી	ધું	તે	ક ર	વા	પા	૨
ધ	મ મ,	પ	ગ,	મમ	ગરી,	સ	૦,
હી	લન	લે	શક	રો	હો	યા	૨
સ	નીની	ધ	પપ,	મ	મમ,	પ	૦,
કર	વાં	છે	હહ	કા	મહ	બ	૨
ધ	મ,	પ	ગગ,	મ	ગરી,	સ	૦,
બં	ધુ	આ	૦પ	ણા	જે	રો	૫
સ	સ,	સ	૦ની,	ધ	ની,	સં	૦,
શકી	એ	કે	વી	રી	તે	બે	૪
સંસ	રી,	સં	ની,	ધ	ની,	સં	૦,
રે	રે	પડ	તી	આં	સુ	ધા	૨
સં	પ,	ધધ	મ	ગમ	ગરી,	સ	૦

૧=ડાખું પગલું અને ૨=જમણું પગલું પડે છે.

ગુણવંતરામ ભટ્ટ.

: વીર ગીતા :

૧

અમે તો ગરવા ગુર્જર વીર.
કેસરી-હાક અમારી જખ્ખર
ગજવે ગહ્વર ગીર;
આંખડલીમાં અગ્નિ સમાવ્યો
કેસર-રંગ્યાં ચીર;
અમે તો ગરવા ગુર્જર વીર
છાંટી આલ જયોન્મત્ત ધુધવે
ઘેરાં સાગર-નીર;
તેને મસ્તક નર્તન ખેલી
ખાંધ્યાં બલ-જ'જીર;
અમે તો ગરવા ગુર્જર વીર.
કાળે બાણ કુટિલ બનાવ્યું;
સૂર્ય ઝમોળ્યાં તીર;
વીજલ ઘોર ઘનેથી ઉતરી
ભેટે અમ શમશીર:
અમે તો ગરવા ગુર્જર વીર.
મૃત્યુના મીજબાન સહાના,
પ્રાણ ઉઠાર અમીર;
કાળ તણે કુંભકુંભ ચાંદલિયે
અમૃત યશની લકીર;
અમે તો ગરવા ગુર્જર વીર.
રમણુલાલ દેશાઈ.

૨

કાટ્યાં નલ વાદળીઓ ફૂઝી, યોગરદમ જરમરતાં ક્ષીર;
 કેાણુ ઝીલશે અમૃતધારા ? ગુર્જર વીર, ગુર્જર વીર.
 મલમજિરિથી પરિમલ મહેકયો, લહેરાતો સુખદાયી સમીર;
 કેાણુ ઝીલશે અનિલ તરંગો ? ગુર્જર વીર, ગુર્જર વીર.
 અંધારાં ઉડ્યાં ને વ્યાપી, અંદ્રિકા સ્થળ સ્થળમાં સ્થિર;
 કેાણુ પીશે પૂર્ણેન્દુ પ્રસાદી ? ગુર્જર વીર, ગુર્જર વીર.
 હાક પડી રણક્ષેત્રે ધપવા, હથેલીમાં ધરીને શિર;
 ધસમસશે કહો કેાણુ સમરમાં ? ગુર્જર વીર, ગુર્જર વીર.
 ચંદ્રકાન્ત મંગળજી ઓઝા.

૩

અમર રહો જગમાં જશવંતો આશાવંત કુમાર.
 વન અલેધ પડ્યાં અણુનોંધ્યાં,
 સિંહ કરે બહુ ત્રાડ;
 આતુર આંખે તે જોવાને,
 નિર્ભય જે તૈયાર —અમર.
 અઘરું છે આ, અશક્ય આ છે,
 એવો જ્યાં ન વિચાર;
 આશા, બળ ને નવ ઉત્સાહ,
 (જે) ધપતો જગભોજાર —અમર.
 ભૂતકાળના પડછન્દા એ,
 લા વિનો ઘડનાર,
 વર્તમાનનો ઉર—ધબકારો,
 મહાકાલ અવતાર;
 અમર રહો જગમાં જશવંતો આશાવંત કુમાર.
 ગિરીશ

અમે તો ચંદ્રલોકનાં બાલ,
 અમારા શરદ્યોક વિશાલ;
 અમે તો મિઠ્ઠા સૌમ્ય મરાલ,
 અમારા તેજકમળના ફાલ.

હોય શોક શું, હોય દુઃખ ત્યાં,
 રમીએ પુનમ રાત;
 બાદુધ રજ કપેરી વેરી,
 ભણીએ મંત્ર જરાક;

અમે તો રસરંગીલા લાલ,
 અમારા ઉત્સવ—ખેલ રસાલ;
 અમે તો ચંદ્રલોકનાં બાલ,
 અમારા શરદ્યોક વિશાલ.

હાસ્ય ટીળળ ને તોફાનોનો,
 અદ્ભુત મસ્ત પ્રદેશ;
 કળા કોઠ ને સ્વપ્ન ભરલા,
 ચિત્ત ભાવિ સંદેશ;

અમે તો પ્રાણ તણા પ્રતિપાલ,
 અમારા તરંગ—કલ્પિત તાલ;
 અમે તો ચંદ્રલોકનાં બાલ
 અમારા શરદ્યોક વિશાલ.

દેશળ પરમાર.

લાઠીમાં ગુન બહુત હૈં, સદા રાખિયે સંગ;
 મહરે નહ—નારા જહાં, તહાં બચાવે અંગ.
 તહાં બચાવે અંગ, અપટિ કુત્તે કો મારે;
 દુશ્મન દાવાગીર હોય, તાહૂ કો બારે.
 કહ ત્રિરિધર કવિરાય, સુનો હો મેરે પાઠી;
 સખ હચિયારન છાંડિ, હાથમે લીજે લાઠી.

કડાંગ ધિન ધિન, કડાંગ ધિન ધિન, ભારતમાનો ડંકો વાગે.
 દેવ હુંદુભિ જેવો લાગે,
 સૂતાં અખડીને જાગે;
 જાગેલાં સહુ આજસ ત્યાગે,
 ખખરદાર થઈ કાચે લાગે.

કડાંગ ધિન ધિન, કડાંગ ધિન ધિન, ભારતમાનો ડંકો વાગે.
 ઉંચે સાહે પીપી વાગે,
 શૂરાને એ સારી લાગે;
 કાયર એથી છેટે ભાગે,
 ભાગીને સંતાવા લાગે.

કડાંગ ધિન ધિન, કડાંગ ધિન ધિન, ભારતમાનો ડંકો વાગે.
 ગજગજ ઉંચી છાતી આજે,
 ભારત સન્તાનોની છાજે;
 દ્રેષીનાં દળ શૂણીને દાઝે,
 એવો ગૌરવભર રવ ગાજે.

કડાંગ ધિન ધિન, કડાંગ ધિન ધિન, ભારતમાનો ડંકો વાગે.
 ત્રિભુવન વ્યાસ,

નજ મંડળે પણ ચંદ્રમાનાં, જિંબ બદલાતાં હશે ?
 બાળ ને યુવા, જરામાં જીવન બદલાતાં હશે ?
 કેં ગ્રહ તણાં જમને ખરેખર, સ્થાન બદલાતાં હશે ?
 જર, જમીન ને જોડમાં, નૃપ જ્ઞાન બદલાતાં હશે ?
 પદ્મપ્રથ યાતાં રાજવીના, ભાર બદલાતા હશે ?
 સ્ત્રી દર્શને યોગેન્દ્ર કેરા, યોગ બદલાતા હશે ?
 આત્મા અમરના જીર્ણ થએલા, દેહ બદલાતા હશે ?
 મિત્રો સુદામા કૃષ્ણ સમના, સ્નેહ બદલાતા હશે ?
 સમય તક ને જીવનના, સુયોગ બદલાતા હશે ?
 પણ એક વચની વીરના, કાંઈ બોલ બદલાતા હશે ?

ચંદુલાલ ગજજર.

સૌ સુખમાં શૌર્ય કરીશું, સૌ દુઃખમાં ધૈર્ય ધરીશું-ટેક.
 નીચ કુમાર્ગી સંગત છોડી, શુદ્ધચારી બનશું;
 દેશોન્નતિમા તત્પર થઈને રૂડા કામ કરીશું;
 આગસ તજશું; સૌ.
 લુખા સુકા દુકઠા ખાઈ ભારત દુઃખ હરીશું;
 ભારતમાતાની રક્ષામાં તન, મન, ધન અર્પિશું;
 અરબ રહીશું; સૌ.
 કાળાં, ગોરાં : એક પ્રભુનાં બાળક સૌને ગણશું;
 દિવાલ ભેદોની તોડીને હિંદી થઈને ઉભશું;
 કદી નહિ ચૂકશું; સૌ.
 દોલત દેશાઈ.

અમે તો ભારત વીર સંતાન
અમેને વીરવિદ્યાનું માન.

સુખદુઃખ સર્વે પડે શીરપર
તેને નવ ગણુનાર,
વિશ્વાસપાત્રતા પૂર્ણ મેળવી
કરીએ પર ઉપકાર—અમે તો.

વફાદાર વીર હિંદ દેવના
બ્રાત્રું સેવ ઇચ્છનાર,
મીનતાને આધીન રહીને
ચિત્ત પ્રસન્ન ધરનાર—અમે તો.

અર્થે ગાળ અમે બોલીએ
સત્ય તણે આધાર,
પવિત્રતા નિશ્ચિન પાળીને
હરદમ ઇશ ભજનાર—અમે તો.

શિવપ્રસાદ પંડિત.

રક્ષ દેવ તું મહારાજા,
બહુ જીવજો પ્રોઠ રાજા; રક્ષદેવ રાજા,
એમને કર જયવંત મૂસ, સુખ કીર્તિનો દે યશઃ
લાંબાવ રાજ બહુ વરસ, રક્ષદેવ રાજા.

: રાષ્ટ્ર ગીતો :

૧

ઓ હિન્દ દેવ ભૂમિ, સંતાન સૌ તમારાં;
કરીએ મળીને વંદન, સ્વીકારજો અમારાં.
આર્યો અને સુસહમીન, વિદ્યાસી, પારસી, જિન;
માતા સમાન રીતે, સંતાન સૌ તમારાં.
પોષો તમે સહુને, શુભ ખાનપાન બક્ષી;
સેવા કરે બને તે, સંતાન સૌ તમારાં.
પૂર્વે થયા પ્રતાપી. શ્રી રામ કૃષ્ણ જેવા;
અકબર શિવાજી તેવા, સંતાન સૌ તમારાં.
વાલ્મિકી વ્યાસ નાનક, દાદુ નઝીર તુલસી;
તુકા, કબીર, દેવી, સંતાન સૌ તમારાં.
ગોપાળકૃષ્ણ, દાદા, કેશવ, તિલંગ, અહમદ;
સિદ્ધાર્થ સાથ રાહુલ. સંતાન સૌ તમારાં.
તિલક, ગાંધી, શૌકત, મહમદઅલી ને નેહરૂ;
લાલાજી, ચિત્તરંજન, સંતાન સૌ તમારાં.
સીતા અને સુભદ્રા, તારા અને અહલ્યા;
ઝેબુનિસા ને મીરાં, સંતાન સૌ તમારાં.
ચાહો બધા પરસ્પર, સાહો સહુ પરસ્પર,
એ પ્રાર્થના કરે આ, સંતાન સૌ તમારાં.

સ્વર્ગજંઝા સેંથો મા તહારો,
માનસસર શિરમણિ રૂપાળો,
લાલ-ત્રિવલ્લિ વિમલ હિમ-હારો,

જય જય મા મહારી !

બુલે બહનવી સિન્ધુ કાને,
રૈવા મહાનદી કટિ સ્થાને,
કાવેરી તોડા ઠાણે,

જય જય મા મહારી !

રામેશ્વર એડીએ ચળકે,
પુરી દારિકા કાશી ઝળકે,
મા તારી વાળીની ઠળકે,
જય જય મા મહારી !

સપ્તશૂલ પંજાબ એક કર,

પરશુ અરવલ્લી ખાજે કર,

તેગ લટકતી સહ્યાદ્રિ કટિ પર,

જય જય મા મહારી !

રામ સૌમ્ય તુજ દગ પલકારો,

બુદ્ધ ઉદ્ધિઉરનો ધમકારો,

ગુરુ ગોવિન્દ પ્રકાશ કુંકાડો,

જય જય મા મહારી !

ભક્તિ-ગાન-ધુનિ માને ંહાલી,

એ સ્વરબ્રહ્મ વિષે લે તાળી,

અગણિત માની સન્ત-પ્રણાલી,

જય જય મા મહારી !

દિવ્ય ચક્ષુ જ્યારે મા ખોલે,

જ્ઞાન-સમાધિ-પ્રકાશજ ઢાળે,

વ્યાસ પતંજલિ ચંકર બોલે,
જય જય મા મહારી !

શું શું મા તુજ સ્તવું વખાણી,
યુગ યુગ રાજ રતનની ખાણી,
અશોક અકબર વિજયા રાણી,

જય જય મા મહારી !

બળવંતરાય ઠાકોર.

૩

આજે મળી સહુ ગાયો,
ખ્યારી ભારતનાં યશગાન.

આજે મળી સહુ રાયો,
રૂઠાં ભારતનાં સંતાન;

કીર્તિ-કળશ ગગને ઉતરે જો,

માત તણે શીર નમતો;

વિજયમાળ ગૂંથી રહી ઉપા;

તમસ તણે થર તૂટતો.

જો ભારત મહામાત ! (૨)

આજ મળી સહુ વંદો,

શૂરા ભારતચોર સંતાન !

દેવ દુંદુભી સાજ બબલે,

આજ ઉડયાં ભારતિઓ;

સૌ સુકંઠે સાથે ગજવે,

ભારતનાં શુભ ગીતો,

જય વીરજનનિ માત ! (૨)

આજ મળી સહુ ગજવો,

ખ્યારા ભારતનાં જયગાન.

દુર્લભજી જો પી.

ભારત હમારા દેશ હે, હિત ઉસકા નિશ્ચય ચાહેજે;
 ઉસકે હિત કે કારને હમ કુછ ન કુછ કર જાએજે.
 ભારત હમારી માતૃભૂમિ, ઉસકા ઝણુ હમ પર હૈ બહુત;
 ઉસ કે મિટાને કે લીયે હમ કુછ ન કુછ કર જાએજે.
 ભારતકી દુઃખપ્રદ અવનતિ પર, કયોં ન અશ્રુ બહાવેજે,
 ઉનકે હુટાને કે લીયે હમ કુછ ન કુછ કર જાએજે
 ધર્મ વિદ્યા ઐર ધનસે, ઉત્તતિ ભારત કી હોવે;
 ઉસ ઉત્તતિ કે માર્ગમેં હમ કુછ ન કુછ કર જાએજે.
 સત્યદેવ.

પ્રિયકર હિંદિસ્તાન ! અમુચા પ્રિયકર હિંદિસ્તાન !
 હા અલંકાર હો ભૂગોલાચા ! ચાત્ર નસે ઉપમાન !
 સર્વ સુખાચી ખાણુ, અમુચા સર્વ સુખાચી ખાણુ !
 હેં અભિમાનાચેં, સૌભાગ્યાચેં, અમુચા રમ્યનિધાન.
 હે જન્મભૂમિ ! હેં તન મન ધન વે તુજા,
 તવ ઉપકારાંનાં ન મિળે કોઠેં તુલા !
 હેં ક્ષિટણે સાધ્ય ન આમ્હાં અતિ દુર્ખલા.
 સુખકર તવ જે ધ્યાન, નિરંતર સુખકર તવ જે ધ્યાન !
 જો જનનીયા, જો જનકાચા, ગેતોચ તુઝકી માન !
 અમુચા પ્રિયકર હિંદિસ્તાન !
 રેવરંડ ટિળક.

(રાગ ભૂપાલી)

અયિ ભુવન-મનો-મોહિનિ !

અયિ નિર્મલ-સૂર્ય-કરોજજવલ-ધારિનિ

જનક-જનની-જનનિ !

નીલસિન્ધુ જલ-ધૌત ચરણતલ,
 અનિલ વિકમ્પિત શ્યામલ-અંચલ,
 અંબર ચુમ્બિત-લાલ હિમાચલ,
 શુભ્ર-તુષાર-કિરીટિનિ !

૨વી-દ્રનાથ ટાગોર-

૭

(ગાગ કૌરસ-તાલ ધુમાળી)

જનગણ મન અધિનાયક જય હે, ભારત ભાગ્ય વિધાતા ॥
 પંજાબ સિન્ધુ ગુજરાત મરાઠા, દ્રાવિડ ઉત્કલ વંગ ।
 વિન્ધ્ય હિમાચલ જમુના ગંગા, ઉચ્છલ જલધિતરંગ ॥
 તવ શુભ નામે જાગે, તવ શુભ આશિષ માગે
 ગાહે તવ જયગાથા ।

જનગણ મંગલદાયક જય હે, ભારત ભાગ્યવિધાતા ।
 જય હે ! જય હે ! જય હે ! જય જય જય જય હે !
 અહરહ તવ આહ્વાન પ્રચારિત, મુનિ તવ ઉદાર વાણી !
 હિન્દુ બૌદ્ધ શીખ જૈન પારમ્પરીક મુમુક્ષુમાન ખ્રિસ્તાની !
 પૂર્વ પશ્ચિમ આમે, તવ સિંહાસન પામે ।

પ્રમહાર હોય ગાથા ।

જનગણ એક્યવિધાયક જય હે, ભારત ભાગ્યવિધાતા ।
 જય હે ! જય હે ! જય હે ! જય જય જય જય હે ।
 પતન અભ્યુદય બંધુલ પંથા યુગ-યુગ ધાવિત યાત્રી ।
 હે ચિરમાગથી ! તવ રથચક્રે મુશ્કરિત પથ દિનરાત્રી ।
 દારુણ વિપ્લવ માણે । તવ શંખધ્વનિ ત્રાજે ।

સંકટ દુઃસ્વપ્નાતા ।

જનગણપથ પરિચાયક જય હે, ભારત ભાગ્યવિધાતા ।
 જય હે ! જય હે ! જય હે ! જય જય જય જય હે ।

૨વી-દ્રનાથ ટાગોર.

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬
ધા	ધી	ધો	ધા	ધા	ધી	ધી	ધા	ધા	તાં	તીં	તા	તા	ધી	ધી	ધા
જ	ન	ગ	ણ	મ	ન	અ	ધિ	ના	૦	ય	ક	જ	ય	હે	૦
સ	રી	ગ	મ	ગ	ગ	ગ	ગ	ગ	૦	ગ	ગ	રી	ગ	મ	૦
ભા	૦	૨	ત	ભા	૦	અ	વિ	ધા	૦	તા	૦	૦	૦	પં	૦
ગ	૦	ગ	ગ	રી	૦	સ*	ની	રી	૦	સ	૦	૦	૦	સ	૦
ઝા	૦	અ	સિ	૦	અ	ગુ	જ	રા	૦	ત	મ	રા	૦	હા	૦
પ	૦	પ	પ	૦	પ	પ	પ	પ	૦	પ	પ	પ	૦	પ	૦
ફા	૦	વિ	૩	ઉ	૦	લ	લ	અં	૦	ગ	૦	૦	૦	૦	૦
મ	૦	મ	મ	ગ	૦	ગ	રી	મ	૦	ગ	૦	૦	૦	૦	૦
વિ	૦	અ	હિ	મા	૦	ય	લ	ય	મુ	ના	૦	ગં	૦	ગા	૦
ગ	૦	ગ	ગ	ગ	૦	ગ	ગ	પ	પ	પ	૦	મ	૦	મ	૦
ઉ	૦	અ	લ	જ	લ	ધિ	ત	રં	૦	ગ	૦	૦	૦	૦	૦
ગ	૦	ગ	ગ	રી	રી	સ*	ની	રી	૦	સ	૦	૦	૦	૦	૦
ત	વ	શુ	ભ	ના	૦	મે	૦	જા	૦	ગે	૦	૦	૦	૦	૦
સ	રી	ગ	ગ	ગ	૦	ગ	૦	ગી	ગ	મ	૦	૦	૦	૦	૦
ત	વ	શુ	ભ	આ	૦	શિ	પ	મા	૦	ગે	૦	૦	૦	૦	૦
ગ	મ	પ	પ	પ	૦	મ	ગ	રી	મ	ગ	૦	૦	૦	૦	૦
ગા	૦	હે	૦	ત	વ	જ	ય	ગા	૦	થા	૦	૦	૦	૦	૦
ગ	૦	ગી	૦	રી	રી	સ*	ની	રી	૦	સ	૦	૦	૦	૦	૦
જ	ન	ગ	ણ	મં	૦	ગ	લ	દા	૦	ય	ક	જ	ય	હે	૦
પ	પ	પ	પ	પ	૦	પ	પ	પ	૦	પ	પ	પ	ધ	પ	૦
ભા	૦	૨	ત	ભા	૦	અ	વિ	ધા	૦	તા	૦	૦	૦	જ	ય
મ	૦	મ	મ	ગ	૦	ગ	રી	મ	૦	ગ	૦	૦	૦	ની	ની
હે	૦	૦	૦	૦	૦	૦	ય	હે	૦	૦	૦	૦	૦	જ	ય
સ	૦	૦	૦	૦	૦	ની	ધ	ની	૦	૦	૦	૦	૦	ધ	પ
હે	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	જ	૦	૦	૦	૦	૦	જ	ય
ધ	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	સ	સ	રી	રી	ગ	ગ	રી	ગ
હે	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦
મ	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦

*ની=માં શુદ્ધ ની.

શુભવંતરામ ભટ્ટ.

જય જય મારા ગુર્જર વીરો !

આવો રંક, ફકીર, અમીરો ! આજે દિવસ ઉગ્યો રળિયાત;
ધોધ પ્રકાશ તણા ઝીલીને ઝગમગતી કરવી મ્હોલાત;

ઓ ગુજરાત ! ઓ ગુજરાત !

કોણ વિકટ પથ કહી ડરાવે ?

પર્વત પરથી ફટી હાવે સાગરને બાંધીશું બાથ !
જંગલ તોડી મંગલ કરશું, બતાવશું બળવંતા હાથ !

ઓ ગુજરાત ! ઓ ગુજરાત !

એવાં ઓ ગુર્જર સંતાનો !

હિંદુ, પારસી, મૂસલમાનો, ખ્રિસ્તી, બોધ કે જેન ચહેલ !
ભુજ શું ભુજ લીડીને આવો એકજ પ્રેમ તણી છો વેલ !

ઓ ગુજરાત ! ઓ ગુજરાત !

ખખરદાર.

બુદ્ધબુદ્ધ અગર હૈ હમ તો વહ હૈ ચમન હમારા,
તન હો કહીં, વહીં પર રહતા હૈ મન હમારા.
પ્યારા વતન હમારા, પ્યારા વતન હમારા.
ઈસકે હી અન્ન જલસે હમ સખ કે સખ પલે હૈ,
મિટ્ટિ હૈ ઇસકી જીસમેં યોં ફુલે હૈ, ફલે હૈ. પ્યારા
બત્તીસ કોટિ બચ્ચે હૈ ગોદમેં ખિલાતા,
સખકો યહીં ખિલાતા સખકો યહીં પીલાતા. પ્યારા
ખાદિમ ઇસકે હૈ હમ, મખદૂમ હૈ ચેહ અપના,
પ્યારા વતન હમારા, પ્યારા વતન હમારા.

ઐ માતૃભૂમિ તેરે ચરણોમેં શિર નમાઉં,
 મેં લક્ષિત લેટ અપની, તેરી ચરણમેં લાઉં. ટેક૦
 માથે પે તૂ હો ચંદન, છાતી પે તૂ હો માલા,
 જિન્હા પે ગીત તૂ હો, મેં તેરા નામ ગાઉં. ઐ૦
 જિસસે સુપૂત ઉપજે, શ્રીરામ કૃષ્ણ જૈસે,
 હમ તેરી ધૂલિકો મેં નિજ શીષ પે ચઢાઉં. ઐ૦
 માની સમુદ્ર જિસકી ધૂલિકા પાન કરકે,
 કરતા હૈ માન તેરે હસ પેરકે મનાઉં. ઐ૦
 વે દેશ માનવાલે ચઢકર ઉતર ગયે સખ,
 ગારે રહે ન કાલે તુઝકો હી એક પાઉં. ઐ૦
 સેવામેં તેરી સારે લેદોકો ભૂલ જાઉં,
 વાહ પુણ્ય નામ તેરા પ્રતિદિન સુનુ સુનાઉં. ઐ૦
 તેરેહી કામ આઉં, તેરાહી મંત્ર ગાઉં
 મન ઔર દેહ તુજ પર બલિદાન મેં ચઢાઉં. ઐ૦

ઈન્દ્ર

વન્દે માતરમ્

સુજલામ્ સુદલામ્ મલયજશીતલામ્
 શસ્થ શ્યામલામ્ માતરમ્-વન્દે માતરમ્
 શુભ્રજયોત્સ્નામ્ પુલકિતચામિનીમ્
 કુલ્લકુસુમિત દ્રુમદલ શોભિનીમ્
 મુહાસિનીમ્ સુમધુરભાષિણીમ્
 સુખદામ્ વરદામ્ માતરમ્-વન્દે માતરમ્

: હર્ષનાદ :

૧

(ગુર્જર વીરનો હર્ષનાદ.)

પા પા પા પા

વા વા વા વા

મઠ પાવા ગઠ ગઠ

વિકલ્પે:— { માચી કેમ્પ, તલાવ તેલ;
સ્કાઉટ વીરા કરતા સહેલ.

જય ગુજરાત જય ગુજરાત

પાવાગઠની કાળી માત.

હરદમ જય જય હરદમ જય જય

સ્કાઉટ વીરની જય.

ગુણવંતરામ ભટ્ટ.

૨

(નર્મદસેના-હર્ષનાદ.)

N A R M A D A

શુકલતીર્થ જાય સ્કાઉટ જય જય હે

બી પ્રીપેઈ સ્કાઉટ, હરદમ શાઉટ

હર હર હર હર હર નર્મદે !

(G.)

૩

(પુણ્યનાદ)

હીક્કી વાહૂ હીક્કી વાહૂ નર્મદ સ્કાઉટ હૂ

સમ ગુડ ટર્ન એવરી ડે

બી પ્રીપેઈ હૂર રા રે—હૂ

ડીબ ડોબ ડીન.
(DYB) (DOB) (DIN)

G.

૪

(ભારતનાદ)

I N D I A

વંદે માતરમ્ જયજય હે

બાલવીર બન્ધુ જયજય હે

જય હે ભારત જયજય હે.

G.

૫

(કોઠસેના-હર્ષનાદ.)

કે ઓ ટી ઝેય, કે ઓ ટી ઝેય-

-સ્કાઉટ બાળવીર,

અણેશ કેમ્પ, તરૂવર વેલ

સ્કાઉટ વીરો કરતા સ્કેલ.

હરદમ જયજય, હરદમ જયજય

સ્કાઉટ વીરની જય.

ભાલ પ્રદેશની જય.

જસવંતસિંહ ચોડાણુ.

૬

(ભીષ્મસેના-હર્ષનાદ)

બાગ બાગ હો બાલકુમાર !

પાળ પ્રતિજ્ઞા, થા તૈયાર.

નિશદ્દિન નમ, સહુને ગમ,

રસબર કામ કરંતો રમ.

ઉચ્ચ સ્વરેથી હ....સ !

ધીર, વીર, ધ....સ !

છે જયકાર, નિશ્ચય ધાર,

ભીષ્મસેનાનો જય જયકાર.

(ધૈર્યધર સંઘનો હર્ષનાદ.)

ધા, ધા, ધન્ય, ધનાલા વીર,
 ‘સેવકાર્ય’ માં સકળ સુધીર;
 ગમ્મત, રમ્મત, વિવિધ પ્રકાર,
 ભાતૃભાવમાં છે ન વિકાર.
 ‘કુરજ અદા કર,’ ‘થા તૈયાર’,
 અડગ વૃત્ત નહિ ભંગ થનાર;
 ગુણિયલ ગુર્જર વીરનો જય !
 “ધૈર્યધર” સંઘની કર હર જય !

કેશવલાલ દવે.

૮

(હૃદય નાદ.)

ગુણ ગુણ ગુણિયલ ગુર્જર બાળ

સૌ આપણે વીર કુમાર.

ગુર્જર દેશે, પુણ્ય પ્રદેશે વીરબાળકનો વાસ,
 ગુર્જર માતાના પુત્રોનો પ્રસરો પૂર્ણ પ્રકાશ.
 હસમુખો આનંદી ચહેરો સ્કાઉટવીર અંબાર,
 ક્ષાયર કેમ્પના રાસની મધ્યે ધ્રુમે સૌ રસબાળ.
 વીર શિક્ષકો ! વીર બાળકો ! ભાદો જય જયકાર,
 સ્કાઉટવીરની જય ! વીર બન્ધુની જય !
 ગુર્જર માતાની જય ! ભારત માતાની જય !

દિનમણિશંકર પંડ્યા,

૬

(હર્ષનાદ.)

ચીંગે લીંગ ચીંગે લીંગ,

ચીંગ ચાંગ ચાંગ;

બુમે રીંગ બુમે રીંગ,

બોમ્ બોમ્ બોમ્;

તડીંગ તુમ્ તુમ્ દડીંગ ધુમ્ ધુમ્,

બુઢાચાચા, બાના બુચા, ભૂમ્ ભૂમ્ ભૂમ્;

બાબાવીર બાલવીર,

વાહ ! વાહ ! વાહ !

કેશવલાલ પટેલ.

૧૦

(‘અમૃત સેના’ મીરાષેડીનો હર્ષનાદ.)

મીર મીર રાંકડી,

તીર્થ માર્ગ હયાંખડી;

ટેકરી આ પ્રાંકડી,

પુણ્ય ધામ પાવડી.

ભીલ રાંક આવતો,

વીર રાજ ઉગતો; (રાંક ભાવ વામતો)

જ્ઞાન કળા, દેશ દાજ,

ઉચ્ચ પદે પામતો.

જય જય જય, જય જય જય;

ભીલ વીર જય.

અમૃત સૈનિક જય.

ભીલ વીર જય.

G.

૧૧

(હાલોલનો હર્ષનાદ)

શ્રુ શ્રુ શ્રુંગ પવનમઠ કેરાં
વીર માતકી છાયા,
ભાગ બનાયા જે સ્થળ હાલુર
તેજ ભૂમિના જાયા
જય હાલોલ જય ગુજરાત
જય પાવાની કાળી માત
હરદમ જયજય હરદમ જયજય
સ્કાઉટ વીરકી જય,

મોહનલાલ કેશવલાલ.

૧૨

(અંબિકા બટુક વીર મંડળનું વીર—ગીત.)

સા-સા-“સાલેજ,” સુંદર વિલેજ, બાગાયતનાં તેજ,
તેજ તેજ તેજ તેજ તેજ તેજ તેજ તેજ
ભૂમાતાનાં તેજ.

અંબિકા તીરે વાડો આમે બટુક વીરનો ઠામ;
હરિયાળું લીલું લીલું સુરતનું સુંદર ગામ.
બટુક વીર, ગુર્જર વીર, ભારત વીર, બોલો જય જય.
ગુર્જર માતકી જય, ભારત માતકી જય.
જય વીરોનો, જય ગુરોનો, નરેશ-દેશનો જય;
જય અંબિકે, જય અંબિકે, જય જય જય જય જય.
ગોપાળજી દુર્લભજી દેસાઈ.

૧૩

(હર્ષનાદ.)

બુમાં ચીકા બૂમ,
બુમા ચીક્કા
ચીક્કા ચીક્કા
બુદ્દા ચાચા બૂમ,

હમડે ધૂમ ધૂમ,
બાના બુચા બૂમ;
બાબા વીર, બાલવીર;
વાહ વાહ વાહ.
ગુણવંત ભટ્ટ.

૧૪

(મલોડા-હર્ષનાદ)

જય હથેનો, નરેશનો, સ્વદેશનો વિજય.

બટુકવીર, બાલવીર, યુવકવીરનો જય.

વીર સેના જય જય જય

ભીષ્મસેના જય.

ગુર્જર ગુણવંત ભજો જય ! જય ! જય !

મણીશંકર બાપ.

૧૫

(ફ્રાન્સ દેશનો તિનાદ—હર્ષનાદ.)

Adidgi, Adidgi, ah ou ah !

Adidgi, Adidgi, zim, bom, bah !

Ah ou ah, zim bom, bah !

Ah ! Ah !! A-a-ah !!!

(આદીગી, આહ ઉં આહ ? આદીગી, આદીગી,
ઝિમ, બોમ, બાહ ! આહ ઉં-આ ! આહ !! આ-અ-આહ !!!)

(શ્રી. લોળાદ 'હર્ષ' મસ્ત' બા. વી. સંધનો હર્ષનાદ)

લા લા લાલ મહીં લોળાદ,
બાલવીરો કરતા ઉન્માદ.

ખાતા પીતા કરીએ ખેલ,
ડેલી બા'ર તણી પછુ સેલ.

બનતું કરવા મથીએ નીત;
સર્વ નીરકી શી છે પ્રીત ?

જય જય સ્કાઉટ વિરોની જય;

"હર્ષ" મસ્ત" ની જય હો....જય.

કેશવ દવે.

C A M P

છૂં છૂં છૂં છૂં

x x x x

Rah! Rah! Rah! Rah!

Boy Scouts! Boy Scouts!

(Repeat three times, imitating a locomotive with increasing speed. Arm-movement like the piston)

Ray! Ray! Ray! Ray! Ray! Ray!

(Rays without arm-movements and gradually diminishing to finish)

(રાહ્ ! રાહ્ ! રાહ્ ! રાહ્ !

ભાય સ્કાઉટ્સ ! ભાય સ્કાઉટ્સ ! (૩)

રે ! રે ! રે ! રે ! રે ! રે !)

૧૮

(મેણીનાદ.)

Be prepared ! Be prepared !

Shout it ! Shout it ! Shout !

Tender foot ! Second class !

First class Scout !

(બી પ્રીપેડ ! બી પ્રીપેડ !

શાઉટ ઇટ ! શાઉટ ઇટ ! શાઉટ !

ટેન્ડર ફુટ ! સેકન્ડ ક્લાસ !

ફર્સ્ટ ક્લાસ સ્કાઉટ !)

૧૯

(ઇન્વાંડનો નિનાદ.)

Leader—Who are we ?

Chorus—We are the boys who make no noise !

Hoo-ha ! Hoo-ha-ha !

Hoo-ha ! Hoo-ha ! Hoo-ha !

F-I-V-E ! Five !! (or other troop number)

નાયક:-ફ આર વી ?

સૌ:-વી આર બી બાયઝ ફ મેક નો નોઇઝ ?

ફ-હા ! ફૂ-હા-હા !

ફૂ-હા ! ફૂ-હા ! ફૂ-હા-હા !

એફ-આઇ-વી-ઇ ! ફાઇવ ! (કે બીજી સંખ્યા)

૨૦

વીર શિક્ષક:-ભારતવાસી !

સ્કાઉટ:-વીર મહાન-હિન્દુ-મુસલિમ, ઓ ક્રિસ્તીન !

વીર શિક્ષક:-બાલ્યરો !

સ્કાઉટ:-સાવધાન !

૨૧

(ડેનમાર્ક દેશનો નિનાદ)

Toh rikkkeh, teh gikkeh, teh geffen !

Vi-ola, Vo-ola, effen !

Leve Spejder chefen !

(Last line pronounced 'Lehvay Spider-Chefain'
meaning 'Long live the Chief Scout').

(તેહ રિકકેહ, તેહ ગિકકેહ. તેહ જેફફેન !

વી-ઓલા, વો-ઓલા, એફફેન !

લેહવે સ્પાઈડર-ચેફેન !)

૨૨

વીર શિક્ષક:-વીર હૈ !

સ્કાઉટ:-વી-ઈ-ઈ-ર !

વી. શિ.:—રણધીર હૈ !

સ્કા.:—ધી-ઈ-ઈ-ર !

વી. શિ.:—ગમ્ભીર હૈ !

સ્કા.:—ભારતમાં કે પૂત ! (હૂત)

૨૩

સૌ:-ભારત કે વીરોં કા દલ-સેવા સમિતિ ચર મંડલ !

બોલો ભારત માં કી જય ! વીરો સદા રહો નિર્ભય !

વીર શિક્ષક:-હે વીરોં કે વીર તુમહીં, અંસાર કેા યહ દિખલા દેના !

પર સેવામેં પ્રાણે તક કી, પરવાહ ન તુમ હરગીઝ કરના !

બાલકમણ:-જમતીશ હમારી સહાય કરેં ઐસાહી કર દિખલાયેંગે !

દરકાર હોઅર યહ જીવનભી બલિ વેદી પર ચઢ જાયેંગે !

૨૪

(હેડ ક્વાર્ટર્સ ચેમ્બો નિનાદ.)

આચાર્ય:-વીરો, કહાંસે ?

શેરબચ્ચે:-સરસુતિ, જમુના, ગંગા તીર, નગર પ્રયાગ નિવાસી વીર;

આચાર્ય:-વીરો, કહાં કો ?

શેરબચ્ચે:-ભારત માતાકા દુઃખ હરને ! કાલકુસે કદાપિ નહિં ઠરને ?

આચાર્ય:-શાબાશ !

શેરબચ્ચે:-જૈ ! જૈ ! જૈ !-ભારતમાંકી જૈ !!!

૨૫

(કેપ કાયરમાં શાખાશી આપતી વેળાનો નાદ)

B—R—A—V—O !

Bravo ! Bravo ! Bravo !

(ખી. આર. એ. વી. એ !

બ્રેવો ! બ્રેવો ! બ્રેવો)

૨૬

(હર્ષ ગીત.)

ખાલવીર ખોલો જય ! જય ! જય !

સ્કાઉટ વીર છોડો—લય—લય—લય.

હરદમ હોશિયાર, નિત્ય નિયમ પાળ;

યાર આવધાન ? રાખ સમય ભાન.

દિવ્ય હો ! ભવ્ય હો !! યશનો અળકાર.

ભીષ્મસેના હર્ષનાદ ! જય ! જય ! જય !

ગુણીયલ ગુર્જર કુમાર ? જય ? જય ? જય ?

(અમેરીકાનો નિનાદ !)

A—M—E—R—I—C—A

Boy Scouts! Boy Scouts!

U. S. A!!!

Sir Robert, Sir Robert, Sir Robert.

(એ. એમ. ઈ. આર. આઈ. સી. એ !

બોય સ્કાઉટ ! બોય સ્કાઉટ !

યુ. એસ. એ ! ! !)

સર રોબર્ટ, સર રોબર્ટ, સર રોબર્ટ.

૨૮

(સેવા સમિતિ બાલચર મંડળનો નિનાદ)

B—H—A—R—A—T—A !

Boy Scouts! Boy Scouts! S. S. A

(બી-એચ-એ-આર-એ-ટી-એ !

બોય સ્કાઉટસ ! બોય સ્કાઉટસ ! એસ. એસ. એ !)

૨૯

(યશ-વાટિકા આશ્રમનો હર્ષનાદ.)

યશ—યશ—વાટિકા

લીલ-લીલ-આશ્રમ;

શ્રી—રામ મંદિર,

લીલ-સેવા-મંડળ.

શૂર લીલ-વીર બાળ,

રામ બાણ-સર્વ કાળ;

જય રઘુવીર, જય રઘુવીર, યશ-વાટિકાના બલ લીમ;
હરહમ જય જય, હરહમ જય જય, બજરંજ બલીકી જય.

૩૦

(ડચ દેશનો નિનાદ.)

Ric-tic! Ric-a-tic-a-tic!

Hopsa, Hopsa, hie !!! (૩)

(રિક-ટિક ! રિક-અ-ટિક-અ-ટિક !

હોપ્સા, હોપ્સા, હી !!! (૩)

આ નિનાદ ત્રણ વખત બોલાય છે.

૩૧

M—A—L—V—I—Y—A!

Chief Scout! Chief Scout!

S. S. A!

(એમ-એ-એલ-વી-આઇ-વાય-એ !

ચીફ સ્કાઉટ ! ચીફ સ્કાઉટ !

એસ. એસ. એ !)

૩૨

(અર્જુન બાલવીર સેનાનો હર્ષનાદ)

અર્જુન બાલવીર સાવધાન હૈ,

ભોતસેં ડર નહિ સેવક હૈ;

અલલોડ પહાડી કેમ પંચમહાલકી,

જય ગુર્જર જય ભારતકી;

જય જય સ્કાઉટ વીર આલમકી.

બાપુભાઈ સંઘાડીયા.

: પરચુરુષી ગીતો :

૧

(ગરબી)

ફરે, ફરે રે પાછાં એ મારાં બાળ !

પ્રભુ તે શું કહેશે રે ?

તોડી ચાલ્યાં ક્યાં આ પુણ્ય ફેરી પાળ !

પ્રભુ તે શું કહેશે રે ? — (ધ્રુવ)

જુગજુગ જનું ઝીલે જૂલતું જગત આ ;

જુગજુગ ખીલે એની વાડી રે ;

જુગજુગ જૂનાં એનાં પુણ્યો પાંગરતાં,

જશે શું પલકે એ સૌ પાડી ?

હો ! પ્રભુ તે શું કહેશે રે ?

રૂપલા સાગરમાં સોનલા કો બેટ થા

શેભે સંસાર મનુકુલના રે,

આંધી ચઢાવી, એની દિશદિશ ડુબાવી,

જશે શું કરી એને ધૂળના ?

હો ! પ્રભુ તે શું કહેશે રે ?

ખીલી વસંત મોંઘી અનંત આનંદ શી

ખીલ્યાં છે ફૂલ ઉગી ઢગલે રે ;

દેવોના શ્વાસ જેવા પમરે પરાગ ત્યાં

જશે શું વેડી ડગલે ડગલે ?

હો ! પ્રભુ તે શું કહેશે રે ?

પ્રભુએ કહ્યું છે : મારું વસુધા કુટુંબ આ,

હુંજ છું સૌની સ્નેહપ્રાણી રે :-

ધર્મને નામે આજે ગ્રંથી એ તોડી

થશે શું ધર્મી દેવપ્રાણી ?

હો ! પ્રભુ તે શું કહેશે રે ?

મંગા ચમુના જેવાં સ્નેહ ને સત્યનાં
 હૃતરે છે પુણ્યજળ જગમાં રે :
 ઢહોળી એ તીર્થ મોંઘા પ્રભુના નિવાસનાં
 પડશે શું કદમના ઢગમાં ?
 હો ! પ્રભુ તે શું કહેશે રે ?
 દિનભર ભેટી બધું લાનુની આંખડી,
 ભેટા ભે રાતભર તારા રે,
 પળપળ આવી અદલ આત્મા જગાડતા
 હેયે શું નથી ધબકારા,
 કે પ્રભુ તે શું કહેશે રે ?
 અખરદાર.

૨

સૌ ધીર બનો, રણવીર બનો
 ને સજ્જ રહો સૌ બાલવીર !
 સૌ શૂર બનો રસપૂર બનો
 ને યુદ્ધ રમો સૌ બાલવીર !
 સજ્જ રહો ને યુદ્ધ રમો
 દેશભરી સૈનિક લભો :
 ચપલ અંગ, પ્રબલ જંઝ, વિજય રંગમાં શમો.
 સૌ શૂર બનો રસપૂર બનો
 ને યુદ્ધ રમો સૌ બાલવીર !
 સૌ ધીર બનો, રણવીર બનો
 ને સજ્જ રહો સૌ બાલવીર !
 દેશભળ પરમાર.

તારી જે હાંક ધુણી કોઇ ના આવે
તો એકલો જાને રે !

એકલો જાને, એકલો જાને,
એકલો જાને રે !

તારી૦

જે સૌનાં મ્હોં સીવાય—

ઝોરે ઝોરે ઝો અભાગી !

સૌનાં મ્હોં સીવાય;

જ્યારે સૌએ બેસે મ્હોં ફેરવી,

સૌએ ડરી જાય,

ત્યારે હૈયું ખોલી,

અરે તું મ્હોં મુઝી તારા મનનું ગાણું,

એકલો જાને રે.

તારી૦

જે સૌએ પાછાં જાય—

ઝોરે ઝોરે ઝો અભાગી !

સૌએ પાછાં જાય;

જ્યારે રણવગડે નીસરવા ટાણે,

સૌ ખૂણે સંતાય,

ત્યારે કાંટા-રાને,

તો તારે લોહી નીગળતે ચરણે ભાષ

એકલો જાને રે !

તારી૦

જ્યારે દીવો ના ધરે કોઇ,

ઝોરે ઝોરે ઝો અભાગી !

દીવો ના ધરે કોઇ;

જ્યારે ધનધોરી તુફાની રાતે

બાર વાસે તને બેઠું,—

ત્યારે આલની વીજે

તું સળગી જઈ સૌનો દીવે;

એકલો થાને રે !

તારીં

તારી બે હાંક શુણી કોઈ ના આવે—

તો એકલો જાને રે !

એકલો જાને, એકલો જાને,

એકલો જાને રે !

તારીં

મહાદેવ દેશાઈ.

(હર્ષનાદ.)

આઈ. એન. ડી. આઈ. એ. વંદે માતરમ્ જય જય હે.

જય હે ભારત, જય જય હે.

x x x

ગોડ સેવ અવર મધર લેન્ડ,

ગોડ જલેસ અવર મય લેન્ડ લેન્ડ;

ગોડ સેવ અવર ઇન્ડ.

સીંગ ઓફ હર સ્ટોરીઝ ઓફ,

સીંગ ઓફ હર હિસ્ટોરીઝ ઓફ;

સીંગ ઓફ હર હાર્ટીસ ઓફ ગોડ,

ગોડ સેવ અવર ઇન્ડ.

બન્દે માતરમ્

સુજલામ્ સુફલામ્ મલયજશીતલામ્

શસ્ત્રમશ્યામલામ્ માતરમ્—બન્દે—

શુભજ્યોત્સ્ના પુલકિત ચામિનીમ્

કુન્દલ કુસુમિત-દુમદલ શોભિનીમ્

સુહાસિનીમ્ સુમધુરભાષિણીમ્

સુખલામ્ વરલામ્ માતરમ્—બન્દે માતરમ્

ત્રીશકેટિકઠ—કલકલ નિનાદ—કરાલે

દ્વિત્રીશકેટી ભુજૈર્ધૃત ખર કરવાલે

અબલા કેન મા એતો બલે ?

બહુબલ ધારિણીમ્, નમામિ તારિણીમ્

રિપૂદલ વારિણીમ્ માતરમ્—બન્દે—

તુમિ વિદ્યા, તુમિ ધર્મ,

તુમિ હૃદિ, તુમિ મર્મ,

ત્વં હિ પ્રાણાઃ શરીરે !

બાહુ તે તુમિ મા શક્તિ,

હૃદયે તુમિ મા બક્તિ,

તોમાર્થ પ્રતિમા ગડી

મંદિરે મંદિરે માતરમ્—બન્દે—

ત્વં હિ દુર્ગા દશપ્રહરણુ ધારિણી

કમલા કમલદલ વિહારિણી

વાણી વિદ્યાદાયિની નમામિ ત્વામ્

નમામિ કમલામ્ અમલામ્ અતુલામ્

સુજલામ્ સુફલામ્ માતરમ્—બન્દે—

શ્યામલામ્ સરલામ્ સુસ્મિતામ્ ભૂષિતામ્

ધરણીમ્ ભરણીમ્ માતરમ્—બન્દે માતરમ્

બંકિમચંદ્ર.

राग-अंगीम काही, ताल-मध्य त्रिताल, मात्रा, ८.

प म प. Y ग रि Y ग म प Y ध | प. म म प. Y ध प |
 ०
 पं. . . हे . . मा. त | रम् सु न लाम सु इ
 ० ० ३ x २ ० ३

म ग म प म Y ग रि T स रि Y ग रि सा T सा रि म प ध. १
 - ०
 ला. म म ल य न शी. . त लाम श श्य श्याम लाम
 x २ ० ३ x २ ० ३

ध Y नी रि | सां Y नी ध प म प |
 ०
 मा. . त रम् पन्दे.....
 x २

म ध ध प ध | Y नी ध Y नी ध Y नी सां री सां Y नी ध Y नी
 - ० - ० - ०
 शु अ न्योत्सना . . . पु ल डि त . या . .
 ० ३ x २ ०

ध प १ Y नी म प | नी नी नी नी ध नी सां नी सां T
 ० - ०
 मिनीम् . . . ५ छ क सु . मि त . .
 ३ x २ ३

ध Y नि ध Y नि | प ध सां Y नि ध प १ ध म प म प. १
 ०
 दु म द ल शो. . . मिनीम्. . . सु डा.
 ३ x २ ० ३

म Y नि प | Y ग री री Y ग री Y ग सा री म Y ग रि सां सा री
 ०
 . . सि नीम् सु म धु र ला. . . पिणीम् सु प
 x २ ० ३

म. म प ध १ ध Y नि री | सां सां Y नि ध प म प T ||
 ०
 दाम् व र दाम् मा . त रम्
 x २ ० ३ x २

સમજ્યુતી:—આ પદ્યમાં ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલયમાં વપરાતી સ્વર લીપીનો (નોટેશનનો) ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે.

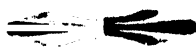
માત્રા:— $\infty = ૨$ માત્રા; $- = ૧$ માત્રા; $૧ = ૦$ માત્રા; $\cup = ૦$ માત્રા; અને જે સ્વરની પછી (.) આવું ચિન્હ મૂક્યું હોય તે સ્વર નીચે જે માત્રા હોય તેનાથી ૦ ગણી માત્રા વિશેષ ઉમેરવી. (દોઢી ગણવી.) સ્વરની હારમાં માત્રાના ચિન્હ નીચે | આવી ઉભી લીટી મૂકી હોય તો તેને વિશ્રાંતીની માત્રા સમજવી. T િ T.

તાલ:—આ પદ્ય સરળતાને ખાતર ખાસ મધ્યમ ત્રિતાલમાં ગવાય એમ યોજ્યું છે, જેની માત્રા ૮ છે. તાલની પહેલી માત્રા અને પહેલી તાલીને સમ કહે છે. x સમની નિશાની છે. O ખાલી તાલની નિશાની છે. ૨ અને ૩ એ બીજી અને ત્રીજી તાલીની નિશાની છે એમ સમજવું. ૮ માત્રા પુરી થએ | ઉભી લીટીનો બાર મુકવામાં આવ્યો છે.

સમેક:—પદ્ય, મધ્ય સપ્તકના સ્વરોમાં મુખ્યત્વે સમાવેશ પામ્યું છે. પરંતુ જ્યાં તાર સપ્તકના સ્વર આવે છે ત્યાં તે સ્વર (જેવા કે સાં રી) ને માથે ' ચિન્હ મૂક્યું છે. મંદ્ર હોય ત્યાં તે ચિન્હ નીચે આવે.

રાગ:—અંગીય કાફી છે, જેમાં એ ગ, એ ઘ, એ ની લાગે છે. જેમાંના કોમલ ગ, ઘ અને નિ ની પૂર્વે Y આવી નિશાની મૂકી છે.

પાંડિત ઝકારનાથજી.

: મુદ્રક :

ગોવિન્દજી હાલ્દીભાઈ નાયક,

શ્રી “અનાવિલ અંધુ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ,
અરાનપુરી ભાગેળ, ભાઈવાળી પોળ, સુરત.

: પ્રકાશક :

ગુણવંતરામ ભટ્ટ.

વીર કાર્યાલય,

અરુચ.

